

POWIAT TURECKI

KILKA SŁÓW O MEDIACJI

Nieodpłatna pomoc prawna i poradnictwo obywatelskie.

Czym jest mediacja? Korzyści z mediacji.

Przebieg mediacji. Sąd Polubowny (Arbitrażowy).

**STOWARZYSZENIE
INICJATYW SPOŁECZNYCH**

WSPARCIE INFORMACJA ROZWÓJ

www.siswir.pl

WSTĘP

Pomoc Bliska Tobie – Nieodpłatna Pomoc Prawna.

1 stycznia 2019 roku weszła w życie ustawa zmieniająca dotychczasowe zasady działania nieodpłatnej pomocy prawnej. Dzięki nowym przepisom, wprowadzonym z inicjatywy Prezydenta RP, z tego rodzaju świadczenia skorzystać może każdy, kto zadeklaruje, że nie jest w stanie ponieść kosztów pomocy odpłatnej.

Ale to nie jedyna nowość. Ustawa wprowadza także między innymi możliwość skorzystania z nieodpłatnego poradnictwa obywatelskiego. **Kto i w jaki sposób może skorzystać z nowych zasad?**

Katalog otwarty na zaufanie.

Nowelizacja ustawy, o której mowa, nie tylko zmienia zasady organizowania nieodpłatnej pomocy prawnej, ale właściwie buduje ten system zupełnie od nowa. Przede wszystkim otwiera się, ograniczony dotąd, katalog osób uprawnionych do korzystania z jej benefitów. Nieodpłatna pomoc prawna oraz poradnictwo obywatelskie są dostępne dla każdego, kto złoży oświadczenie, że nie może pozwolić sobie na skorzystanie z pomocy odpłatnej. Warto podkreślić, że do takiej deklaracji nie trzeba dołączać żadnych zaświadczeń urzędowych, ani innych dokumentów. System opiera się na zaufaniu państwa do obywatela.

Dobry plan, czyli poradnictwo obywatelskie.

Nowością w ustawie jest również instytucja „poradnictwa obywatelskiego”. Polega ono na udzieleniu wsparcia poprzez przygotowanie planu rozwiązania problemu, z jakim zgłasza się osoba potrzebująca – np. wyjścia z zadłużenia kredytowego. Doradca poinformuje interesanta o przysługujących mu uprawnieniach oraz o spoczywających na nim obowiązkach i udzieli pomocy w samodzielnym rozwiązaniu problemu, w tym

w realizacji przygotowanego wspólnie planu. Sprawy, z którymi zgłaszają się obywatele często wymagają współpracy trwającej dłużej niż tylko jedno spotkanie. Niekiedy sama pomoc w postaci wyjaśnienia przepisów i napisania pisma jest niewystarczająca. Konieczne wówczas jest opracowanie całego planu wyjścia z trudnej sytuacji - skomplikowanej nie tylko z powodu problemów prawnych. Nowa ustawa wprowadza taką możliwość.

Pomoc na wyciągnięcie ręki.

Udzielanie nieodpłatnej pomocy prawnej lub poradnictwa obywatelskiego odbywa się w punktach wyznaczonych przez powiaty, według kolejności zgłoszeń, po umówieniu terminu wizyty. Istnieje możliwość skorzystania z pomocy poza kolejnością, jeżeli uzasadniają to ważne powody. Zawsze poza kolejnością przyjmowane są kobiety w ciąży. Bardzo ważnym aspektem nowej ustawy jest nałożenie na starostę obowiązku sporządzania i aktualizowania listy instytucji, które świadczą nieodpłatne poradnictwo rodzinne, psychologiczne, pedagogiczne, z zakresu pomocy społecznej, w sprawie rozwiązywania problemów alkoholowych i innych uzależnień, w sprawie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w ramach interwencji kryzysowej, dla bezrobotnych, dla osób pokrzywdzonych przestępstwem, a także z zakresu praw konsumentów, praw dziecka, praw pacjenta, ubezpieczeń społecznych, prawa pracy, prawa podatkowego, dla osób w sporze z podmiotami rynku finansowego i inne. Aby usługi świadczone w ramach poradnictwa były możliwie najlepiej dostosowane do potrzeb mieszkańców poszczególnych gmin, ustawa daje możliwość zawierania porozumień pomiędzy powiatami i gminami, w których określone mogą być szczegółowe zasady oraz zakres pomocy świadczonej na danym terenie.

Nieodpłatna, ale nie bezpłatna, czyli kto za to zapłaci?

Nieodpłatnej pomocy prawnej udziela osobiście adwokat lub radca prawny, a w szczególnie uzasadnionych przypadkach, z ich upoważnienia, aplikant adwokacki lub aplikant radcowski. Pomoc zostaje udzielona potrzebującemu nieodpłatnie, co nie oznacza, że osoba ją świadcząca nie jest wynagradzana. Usługa świadczona jest przez profesjonalistów na podstawie umowy zawartej z powiatem. **Jest ona finansowana z budżetu państwa** z części będącej w dyspozycji wojewodów, poprzez udzielanie dotacji celowej powiatom. Wysokość takiej dotacji, jest ustalana corocznie przez Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budżetu w trybie i terminach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

Wspólne zaangażowanie.

W Polsce wciąż bardzo wielu obywateli nie ma dostępu do podstawowej pomocy, umożliwiającej rozwiązanie pojawiających się w ich życiu problemów prawnych, ponieważ nie stać ich na odpłatną pomoc. Zaangażowanie urzędników, organizacji, pozarządowych, adwokatów, radców prawnych w propagowanie idei i upowszechnianie informacji o możliwości skorzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej jest kluczowe dla możliwości wyjścia z trudnej sytuacji. Nierzadko, bowiem, to właśnie brak informacji o możliwościach skorzystania z fachowego wsparcia przyczynia się do podejmowania błędnych decyzji i pogorszenia sytuacji danej osoby. Dlatego prawidłowe działanie systemu pomocy prawnej oraz poradnictwa obywatelskiego zależy przede wszystkim od zaangażowania i dobrej woli władarzy gmin i powiatów. Bardzo ważne jest informowanie wszystkich mieszkańców o możliwości korzystania z pomocy oferowanej przez państwo.

źródło: Oficjalna strona www Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej - www.prezydent.pl

Mediacja w sprawach cywilnych.

Co to jest mediacja?

Mediacja to alternatywna forma rozwiązywania sporów, w której bezstronna, neutralna osoba trzecia pomaga spierającym się stronom w osiągnięciu wzajemnie akceptowalnego porozumienia.

Mediacja oznacza zorganizowane postępowanie o dobrowolnym charakterze bez względu na jego nazwę lub określenie, w którym przynajmniej dwie strony sporu próbują same osiągnąć porozumienie w celu rozwiązania ich sporu, korzystając z pomocy mediatora.¹

Kto to jest mediator?

Mediator oznacza osobę trzecią, do której zwrócono się o to, aby przeprowadziła mediację w sposób skuteczny, bezstronny i kompetentny, bez względu na jej nazwę lub zawód wykonywany w danym państwie członkowskim oraz sposób jej wyznaczenia lub formę, w której zwrócono się do niej o przeprowadzenie mediacji.²

1 Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych.

2 tamże.

Art. 183². [Mediator]

§ 1. Mediatorem może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych, korzystająca w pełni z praw publicznych.

§ 2. Mediatorem nie może być sędzia. Nie dotyczy to sędziów w stanie spoczynku.

§ 3. Organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych oraz uczelnie mogą prowadzić listy mediatorów oraz tworzyć ośrodki mediacyjne. Wpis na listę wymaga wyrażonej na piśmie zgody mediatora. Informację o listach mediatorów oraz ośrodkach mediacyjnych przekazuje się prezesowi sądu okręgowego.

§ 3¹. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszego kodeksu jest mowa o mediatorze, należy przez to rozumieć także stałego mediatora, chyba że przepisy niniejszego kodeksu stanowią inaczej.

§ 4. Stały mediator może odmówić prowadzenia mediacji tylko z ważnych powodów, o których jest obowiązany niezwłocznie powiadomić strony, a jeżeli strony do mediacji skierował sąd - również sąd.

Zakres zastosowania mediacji:

- sfera stosunków prywatnoprawnych,
- sprawy pomiędzy ofiarą a sprawcą przestępstwa,
- sprawy nieletnich,
- sfera działalności administracji publicznej,
- rozwiązywanie sporów wynikających ze zbiorowych i indywidualnych stosunków pracy,
- sfera stosunków międzynarodowych,
- i inne, np. związane ze sportem wyczynowym, korzystaniem z domen internetowych, spory sąsiedzkie oraz mediacje szkolne i akademickie.

Główne zasady mediacji:

1. Dobrowolność.

Mediator dba o dobrowolność uczestniczenia w mediacji i zawierania porozumienia. Nie zmusza stron ani do podjęcia mediacji, ani do osiągnięcia porozumienia. Przed rozpoczęciem mediacji strony uzyskują informację o możliwości wycofania się na każdym jej etapie oraz o możliwości wybrania innego mediatora. Mediator powinien być zaakceptowany przez strony.

2. Bezstronność.

Mediator jest bezstronny wobec uczestników mediacji. Nie przychyła się do racji żadnej ze stron. Prowadzi mediację w taki sposób, aby ewentualna nierównowaga między stronami nie wpływała na przebieg mediacji ani na jej ostateczny rezultat. Jeżeli mediator nie jest w stanie prowadzić mediacji w bezstronny sposób, jest zobowiązany do wycofania się z postępowania mediacyjnego. Mediator wystrzega się stronniczości lub okazywania uprzedzeń i oceniania stron ze względu na ich pochodzenie, wykształcenie, wiek, płeć lub zachowanie podczas mediacji. W związku z prowadzoną mediacją mediator nie nawiązuje takich relacji, które mogą budzić wątpliwości co do jego bezstronności, a w szczególności mediator nie daje stronom ani nie przyjmuje od stron żadnych prezentów lub innych korzyści, z wyłączeniem wynagrodzenia mediatora. Mediator nie podejmuje się mediacji lub wyłącza się jej kontynuowania, jeżeli uzna, że istnieje konflikt interesów o charakterze profesjonalnym lub osobistym ze stronami lub ich pełnomocnikami. Mediator ujawnia stronom wszelkie z nimi związki o charakterze zawodowym lub prywatnym i uwzględnia ich stanowisko w tym zakresie.

3. Neutralność.

Mediator jest neutralny wobec przedmiotu sporu, nie narzuca stronom rozwiązań. Jest rzecznikiem rzetelnej procedury, sprzyjającej osiągnięciu dobrowolnego porozumienia.

4. Poufność.

Zarówno mediacja, jak i jej przebieg i rezultaty objęte są tajemnicą. Mediator nie ujawnia nikomu informacji, które uzyskuje podczas przeprowadzenia mediacji, z wyjątkiem przestępstw wymienionych w art. 240 Kodeksu Karnego.

Art. 183⁴. [Tajemnica mediacji]

§ 1. Postępowanie mediacyjne nie jest jawne.

§ 2. Mediator, strony i inne osoby biorące udział w postępowaniu mediacyjnym są obowiązane zachować w tajemnicy fakty, o których dowiedziały się w związku z prowadzeniem mediacji. Strony mogą zwolnić mediatora i inne osoby biorące udział w postępowaniu mediacyjnym z tego obowiązku.

§ 3. Bezskuteczne jest powoływanie się w toku postępowania przed sądem lub sądem polubownym na propozycje ugodowe, propozycje wzajemnych ustępstw lub inne oświadczenia składane w postępowaniu mediacyjnym.

Cechy mediacji jako jednej z metod alternatywnego rozstrzygnięcia sporów.

Pierwszą, podstawową cechą mediacji jest jej fakultatywny charakter, co oznacza, że zarówno samo przystąpienie, jak i zawarcie ugody w wyniku mediacji, pozostawione są do swobodnej decyzji stron. Po drugie mediacja ma charakter poufny. Po trzecie postępowanie mediacyjne charakteryzuje brak formalizmu.³

Korzyści z mediacji:

1. Mediacja stwarza stronom szansę na samodzielne, szybkie i tanie rozwiązanie ich sporu w formie polubownego porozumienia.
2. Mediacja pozwala na utrzymanie wzajemnych relacji.
3. Mediacja umożliwia zachowanie korzystnego wizerunku.
4. Mediacja sprzyja obniżeniu poziomu negatywnych emocji oraz zrozumieniu potrzeb własnych i drugiej strony, a przez to zmniejsza obciążenie psychiczne związane z sytuacją konfliktów.

Jak sprawa trafia do mediacji?

Mediacja może być prowadzona przed wniesieniem sprawy do sądu (mediacja pozasądowa), albo po wszczęciu postępowania - na podstawie postanowienia sądu.

W każdym przypadku warunkiem prowadzenia mediacji jest zgoda stron.

**Każda ze stron może złożyć wniosek o przeprowadzenie mediacji
na każdym etapie postępowania sądowego.**

Art. 183⁸. [Skierowanie do mediacji]

§ 1. Sąd może skierować strony do mediacji na każdym etapie postępowania.

§ 2. Postanowienie kierujące strony do mediacji może być wydane na posiedzeniu niejawnym. Mediacji nie prowadzi się, jeżeli strona w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia jej postanowienia kierującego strony do mediacji nie wyraziła zgody na mediację.

§ 3. Przepisu § 1 nie stosuje się w sprawach rozpoznawanych w postępowaniach upominawczym oraz nakazowym, chyba że doszło do skutecznego wniesienia zarzutów.

§ 4. Przewodniczący może wezwać strony do udziału w spotkaniu informacyjnym dotyczącym polubownych metod rozwiązywania sporów, w szczególności mediacji. Spotkanie informacyjne może prowadzić sędzia, referendarz sądowy, urzędnik sądowy, asystent sędziego lub stały mediator.

³ Sobolewski Przemysław, Mediacja w sprawach cywilnych.

§ 5. Przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę przewodniczący dokonuje oceny, czy skierować strony do mediacji. W tym celu przewodniczący, jeżeli zachodzi potrzeba wysłuchania stron, może wezwać je do osobistego stawiennictwa na posiedzeniu niejawnym.

§ 6. Jeżeli strona bez uzasadnienia nie stawi się na spotkanie informacyjne lub posiedzenie niejawne, sąd może obciążyć ją kosztami nakazanego stawiennictwa poniesionymi przez stronę przeciwną.

Art. 183⁹.

[Wyznaczenie mediatora. Zapoznanie się mediatora z aktami sprawy]

§ 1. Jeżeli strony nie dokonały wyboru osoby mediatora, sąd, kierując strony do mediacji, wyznacza mediatora mającego odpowiednią wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji w sprawach danego rodzaju, biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności stałych mediatorów.

§ 2. Mediator ma prawo do zapoznania się z aktami sprawy, chyba że strona w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia postanowienia kierującego strony do mediacji nie wyrazi zgody na zapoznanie się mediatora z aktami.

§ 3. Po skierowaniu stron do mediacji, przewodniczący niezwłocznie przekazuje mediatorowi dane kontaktowe stron oraz ich pełnomocników, w szczególności numery telefonów i adresy poczty elektronicznej, o ile je posiadają.

Jak długo może trwać mediacja?

Postępowanie mediacyjne, do którego doszło na podstawie postanowienia sądu nie powinno trwać dłużej niż trzy miesiące. Na zgodny wniosek stron lub z innych ważnych powodów termin ten może zostać przedłużony, jeżeli będzie to sprzyjać ugodowemu załatwieniu sprawy.

Art. 183¹⁰. [Okres mediacji]

§ 1. Kierując strony do mediacji, sąd wyznacza czas jej trwania na okres do trzech miesięcy. Na zgodny wniosek stron lub z innych ważnych powodów termin na przeprowadzenie mediacji może zostać przedłużony, jeżeli będzie to sprzyjać ugodowemu załatwieniu sprawy. Czasu trwania mediacji nie wlicza się do czasu trwania postępowania sądowego.

§ 2. Przewodniczący wyznacza rozprawę po upływie terminu, o którym mowa w § 1, a przed jego upływem, jeżeli choć jedna ze stron oświadczy, że nie wyraża zgody na mediację.

Kto decyduje o wyborze mediatora?

Mediatora wybierają strony albo wyznacza go sąd (biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności stałych mediatorów).

Jak przebiega mediacja?

Po otrzymaniu postanowienia sądu, mediator kontaktuje się ze stronami, ustalając termin i wskazując miejsce spotkania.

Mediator wyjaśnia zasady i cele postępowania mediacyjnego oraz pyta, czy strony wyrażają zgodę na mediację. Mediacja jest rozmową stron w obecności mediatora. Mogą się także odbywać indywidualne spotkania mediatora z każdą ze stron.

Strony mogą zrezygnować z udziału w mediacji na każdym etapie postępowania mediacyjnego.

Mediacja jest poufna. Mediator nie może udostępniać informacji z mediacji osobom trzecim. Protokół z mediacji nie zawiera żadnych ocen ani stanowisk stron.

Mediator nie może być świadkiem co do faktów, o których dowiedział się w związku z prowadzeniem mediacji, chyba że strony zwolnią go z obowiązku zachowania tajemnicy mediacji.

W jaki sposób może zakończyć się mediacja?

Mediacja może zakończyć się zawarciem wspólnie wypracowanej ugody, którą podpisują strony. Jeżeli strony zawarły ugody przed mediatorem, ugody zamieszcza się w protokole albo załącza się do niego. W razie mediacji ze skierowania sądu oraz w przypadku mediacji pozasądowej i wystąpienia przez stronę do sądu z wnioskiem o zatwierdzenie ugody zawartej przed mediatorem, mediator składa protokół w sądzie. Zatwierdzona przez sąd ugoda ma moc prawną ugody zawartej przed sądem i kończy postępowanie. Sąd nie zatwierdzi ugody, w całości lub części, jeżeli ugoda jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności. Jeśli ugoda, której nadano klauzulę wykonalności nie została wykonana, można skierować jej wykonanie do egzekucji komorniczej. W przypadku braku ugody, strony mogą dochodzić swoich praw w postępowaniu sądowym.

Sąd Polubowny (Arbitrażowy).

Postępowanie przed sądem polubownym należy do tzw. alternatywnych metod rozwiązywania sporów cywilnych przed niezależnym od sądu państwowego organem. Podstawa prawna funkcjonowania sądów polubownych unormowana została w Kodeksie postępowania cywilnego w artykułach od 1154 do 1217.

Najważniejsze cechy tej formy rozwiązywania sporów to przede wszystkim:

- dobrowolność,
- co do zasady jednoinstancyjność (co wpływa na szybkość postępowania),
- niskie koszty postępowania,
- poufność (w postępowaniu polubownym nie uczestniczy publiczność),
- nieograniczony zasięg terytorialny – strony mogą dowolnie wybrać miejsce postępowania,
- wyrok sądu polubownego po nadaniu mu klauzuli wykonalności może być skierowany do egzekucji,
- sąd polubowny może rozstrzygać także w oparciu o zasady prawa lub zasady słuszności,
- w przypadku wyboru sądu polubownego, strony nie mogą dochodzić swoich roszczeń w sądzie powszechnym.

Co może być przedmiotem spraw?

Przedmiotem spraw rozpoznawanych przez sądy arbitrażowe mogą być wszystkie sprawy majątkowe oraz sprawy o prawa niemajątkowe z wyjątkiem tych spraw, co do których zawarcie ugody sądowej jest niedopuszczalne. Zatem nie mogą być poddane rozstrzygnięciu sądu polubownego sprawy między innymi o alimenty, rozwód, separację, ustalenie ojcostwa czy jego zaprzeczenie, przysposobienie, gdyż w tych wypadkach ustawa wymaga orzeczenia sądu powszechnego.

Istota zapisu na sąd polubowny.

Zapis ten jest podstawową przesłanką kompetencji sądu polubownego do rozpoznania określonej sprawy. Brak zapisu uniemożliwia sądowi zajęcie się taką sprawą. Rozpoznanie sprawy bez zapisu na sąd polubowny jest przesłanką do uchylenia wyroku tego sądu a także podstawą odmowy uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego przez sąd powszechny. Zapis na sąd polubowny musi być sporządzony w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 1161. [Zapis na sąd polubowny]

§ 1. Poddanie sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego wymaga umowy stron, w której należy wskazać przedmiot sporu lub stosunek prawny, z którego spór wyniknął lub może wyniknąć (zapis na sąd polubowny).

§ 2. Bezskuteczne są postanowienia zapisu na sąd polubowny naruszające zasadę równości stron, w szczególności uprawniające tylko jedną stronę do wytoczenia powództwa przed sądem polubownym przewidzianym w zapisie albo przed sądem.

§ 3. Zapis na sąd polubowny może wskazywać stały sąd polubowny jako właściwy do rozstrzygnięcia sporu. Jeżeli strony nie postanowiły inaczej, wiąże je regulamin stałego sądu polubownego obowiązujący w dacie zawarcia zapisu na sąd polubowny.

Art. 1162. [Forma zapisu na sąd polubowny]

§ 1. Zapis na sąd polubowny powinien być sporządzony na piśmie.

§ 2. Wymaganie dotyczące formy zapisu na sąd polubowny jest spełnione także wtedy, gdy zapis zamieszczony został w wymienionych między stronami pismach lub oświadczeniach złożonych za pomocą środków porozumiewania się na odległość, które pozwalają utrwalić ich treść. Powołanie się w umowie na dokument zawierający postanowienie o poddaniu sporu pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spełnia wymagania dotyczące formy zapisu na sąd polubowny, jeżeli umowa ta jest sporządzona na piśmie, a to powołanie się jest tego rodzaju, że czyni zapis częścią składową umowy.

Kto sprawuje kontrolę?

Kontrolę nad wyrokami sądów polubownych sprawują sądy powszechne. Polega ona jedynie na rozpoznawaniu skarg o uchylenie wyroku sądu polubownego, uznaniu albo stwierdzeniu wykonalności tych wyroków lub ugody przed nim zawartej, powoływaniu arbitrów i ich wyłączeniu, udzielaniu zabezpieczenia czy przeprowadzeniu dowodu.

Kto może być arbitrem?

Arbitrem może być **każda osoba fizyczna bez względu na obywatelstwo, posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych**. Czyli nie może nim być np. osoba małoletnia czy ubezwłasnowolniona. Arbiter nie musi mieć wykształcenia prawniczego.

Art. 1170. [Arbiter]

§ 1. Arbitrem może być osoba fizyczna bez względu na obywatelstwo, mająca pełną zdolność do czynności prawnych.

§ 2. Arbitrem nie może być sędzia państwowy. Nie dotyczy to sędziów w stanie spoczynku.

Wyrok.

Wyroki sądu polubownego, a także ugody zawarte przed tym sądem mają moc prawną na równi z wyrokiem sądu państwowego pod warunkiem jednak, że zostaną uznane przez sąd państwowy albo sąd ten stwierdzi ich wykonalność. Obowiązkowi uznania bądź stwierdzenia wykonalności podlegają wszystkie wyroki sądów polubownych, które mają wyrzec skutki prawne na terytorium RP. Uznanie bądź wykonalność stwierdza sąd państwowy, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy, gdyby nie było zapisu na sąd polubowny.

NIEODPŁATNA POMOC PRAWNA

KTO MOŻE SKORZYSTAĆ Z POMOCY?

Każda osoba fizyczna, która
złoży oświadczenie, że nie
jest w stanie ponieść kosztów
odpłatnej pomocy prawnej.

POMOC PRAWNA

- 1 poinformowanie o obowiązującym stanie prawnym oraz przysługujących uprawnieniach lub spoczywających obowiązkach, w tym w związku z toczącym się postępowaniem przygotowawczym, administracyjnym, sądowym lub sądowno-administracyjnym,
- 2 wskazanie sposobu rozwiązania problemu prawnego,
- 3 sporządzenie projektu pisma, z wyłączeniem pism procesowych w toczącym się postępowaniu przygotowawczym lub sądowym i pism w toczącym się postępowaniu sądowno-administracyjnym,
- 4 nieodpłatna mediacja,
- 5 sporządzenie projektu pisma o zwolnienie od kosztów sądowych lub ustanowienie pełnomocnika z urzędu w postępowaniu sądowym lub ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego w postępowaniu sądowno-administracyjnym oraz poinformowanie o kosztach postępowania i ryzyku finansowym związanym ze skierowaniem sprawy na drogę sądową.

Nieodpłatna pomoc prawna nie obejmuje spraw związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, z wyjątkiem przygotowania do rozpoczęcia tej działalności.

NIEODPŁATNA POMOC PRAWNA

LOKALIZACJE I HARMONOGRAM ŚWIADCZENIA POMOCY

I. PUNKT NIEODPŁATNEJ POMOCY PRAWNEJ

prowadzony przez Powiat Turecki.

Powiatowy Urząd Pracy w Turku, ul. Komunalna 6, 62-700 Turek, pokój nr 1B (parter).

Punkt czynny od poniedziałku do piątku w godzinach od 8:00 do 12:00. Numer telefonu do punktu - 63 280 23 80.

Urząd Gminy i Miasta w Tuliszkowie, Pl. Powstańców Styczniowych 1863r. 1, 62-740 Tuliszków, pokój nr 5.

Punkt czynny w środy i piątki w godzinach od 8:00 do 12:00, a w czwartki od 11:00 do 15:00.

Numer telefonu do punktu - 63 279 17 61.

Centrum Kultury i Biblioteki Publicznej w Malanowie, ul. Kaliska 2, 62-709 Malanów.

Punkt czynny w poniedziałki w godzinach od 11:00 do 15:00. Numer telefonu do punktu - 63 288 33 22.

Urząd Gminy w Brudzewie, ul. Turkowska 29, 62-720 Brudzew, pokój nr 28.

Punkt czynny we wtorki w godzinach od 8:00 do 12:00. Numer telefonu do punktu - 63 279 83 47.

II. PUNKT NIEODPŁATNEJ POMOCY PRAWNEJ

przekazany do prowadzenia przez Stowarzyszenie Inicjatyw Społecznych "Wsparcie, Informacja, Rozwój"
z siedzibą w Górze, ul. Batorego 8, 56-200 Góra.

Urząd Gminy w Przykonia, ul. Szkolna 7, 62-731 Przykona.

Punkt czynny w poniedziałki w godzinach od 8:00 do 12:00. Numer telefonu do punktu - 63 279 10 10.

Urząd Miejski w Dobrej, Pl. Wojska Polskiego 10, 62-730 Dobra.

Punkt czynny we wtorki i czwartki w godzinach od 11:00 do 15:30, a w środy od 8:00 do 12:30.

Numer telefonu do punktu - 63 279 90 11.

Urząd Gminy w Kawęczynie, Kawęczyn 48, 62-704 Kawęczyn, Budynek A, pokój nr 11.

Punkt czynny w piątki w godzinach od 11:00 do 15:30. Numer telefonu do punktu - 63 288 59 10.

Od 1 stycznia 2019 r. udzielanie nieodpłatnej pomocy prawnej odbywa się według kolejności zgłoszeń, po umówieniu terminu wizyty.

ZAPISY na wizyty pod numerem telefonu **63 222 33 03**
lub poprzez e-mail: **npp@powiat.turek.pl**